

но и да спечели време за да се организира отбраната на Балканскитѣ проходи.

За тѣзи послѣдната цѣль, частитѣ на 8-й корпусъ, къмъ началото на августъ, се разпрѣдѣлятъ по слѣдующия начинъ:

Петъ дружини отъ българското опълчение, Орловския пѣхотенъ полкъ,*) 22 орджия и петъ казашки сотни заемаха с. Шипка, позицията у прохода и г. Габрово, като наблюдаваха и пжтежитѣ прѣзъ Зелено дърво, голѣмий Бердекъ и Травненския проходъ.

Една българска дружина съ Сѣвския пѣхотенъ полкъ, една батарея и 4 ескадрона съ двѣ конни орджия — Елена.

Елецкия полкъ съ една полска и една планинска батареи и 2 сотни — Хайнския проходъ.

Брянския полкъ отъ 9-та дивизия оставаше въ Севлиево. Къмъ него се бѣше присѣдинила първата бригада отъ 14-та дивизия съ 2 батареи.

Стрѣлковата бригада и втората бригада отъ 14-та дивизия съ три сотни отъ бившия Передовой отрядъ и останалата артилерия останаха въ Търново като резервъ на отбранителната линия.

Общото началствование на всичкитѣ тия части се повѣри на командира на 8-й корпусъ, генералъ Радеcki. Задачата на послѣдния бѣше отъ най-мжчнитѣ: Съ 34 баталиона, 15 ескадрона и сотни и 120 орджия той

*) Армейскитѣ руски полкове въ миналата война състояха отъ по 3 баталиона съ петъ роты всѣки единъ. Отъ ротитѣ 4 въ всѣки баталионъ бѣха линейни, а петата стрѣлкова. По този начинъ полка състоеше отъ 12 линейни и три стрѣлкови роты. Стрѣлковитѣ баталиони имаха само четири ротенъ съставъ. Армейскитѣ полкове бѣха въоръжени съ кринки, съ прицѣлъ на 600 раскрача за линейнитѣ роты и 1200 раскрача за стрѣлковитѣ. Стрѣлковитѣ баталиони имаха пушки отъ системата Бердана. Сжщо съ таквизъ пушки бѣше въоръжена гвардията, гренидеритѣ и нѣкои само армейски части. Българскитѣ дружини бѣха сформировани сжщо въ петъротенъ съставъ, но слѣдъ прѣминаването на Дунава петитѣ роты останахъ въ Свишовъ като кадръ за нови формирования, а дружинитѣ продължиха пжти си въ четири ротенъ съставъ. Дружинитѣ бѣха въоръжени съ пушкитѣ Шаспо, но слѣдъ августовскитѣ боеве тѣ бѣха замѣнени съ Кринковски.